

Keszű, 1906. február 4. – Keszű, 1983. október 30.

Szegényparaszti családból származott, szülei 3, 5 kat. holdon gazdálkodtak. Hat elemi végzettségű. Apja halála után özvegy édesanyjával gazdálkodott, mellette napszámba is eljárt. 1935-ben Perr Viktor katolikus pap révén bekapcsolódott a kisgazdapárti mozgalomba. 1938-ban részt vett a Pécsen rendezett, bizalmas titkárképző tanfolyamon. Vörös Vince oldalán szerepet vállalt az arany- és ezüstkálászos gazdamozgalom megszervezésében. 1944-ben egészségügyi szolgálatra hívták be, kivitték a frontra, ahonnan sikerült megszöknie. 1944. október 15-én érkezett haza, s a község felszabadításáig bujkált. 1945 tavaszán, a földreform során 6 kat. hold földet kapott. Bekapcsolódott a Független Kisgazdapárt újjászervezésébe. 1945. március 6-ától a Baranya megyei törvényhatósági bizottság tagja, a kisgyűlés póttagja. Az Alsó-dunántúli Kisgazdák Termelő-, Értékesítő és Fogyasztási Szövetkezete felügyelőbizottsági elnöki tisztét is betöltötte. Az 1947. augusztus 31-i parlamenti választásokon a Baranya és Tolna vármegyei választókerületben pótképviselő lett, 1949. január 18-án behívták az Országgyűlésbe. 1948 októberétől az FKGP Baranya megyei szervezőtitkára; ő vezette a párttagság revízióját elvégző tisztogatóbizottságot. Az 1949. májusi választásokon felkerült a népfrentlistára, de nem jutott mandátumhoz. A Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetsége megyei vezetőségi tagja, és a Magyar Függetlenségi Népfrent baranyai alelnökévé is megválasztották. Támogatta a mezőgazdaság kollektivizálását, az 1950-es évek elején belépett a helyi termelőszövetkezetbe, s innen ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveiben a keszűi római katolikus egyházközség harangozója volt.